

stetets Fæstegods, fordi, som jeg allerede har bemærket, den historiske Forudsætning, der gælder for Krongodset, ogsaa gælder for Universitetets, Communitetets og Sorø Akademies Gods, men er ogsaa dermed, saavidt jeg veed, bestemt begrændset. Jeg troer altsaa, at det vil være rigtigst, at man udsunder dette og optager Bestemmelser derom i en særegen Lov, som væsentlig vilde gaae ud paa, at i Almindelighed skulde Bestemmelserne i denne Lov om Domainegodsets Afhændelse ogsaa gælde for Sorø Akademies Gods og for hiin lille tilbageværende Deel af Universitetets Fæstegods, men hvor man derhos tilføiede de spectielle Bestemmelser, som maatte findes nødvendige. Jeg troer, at en saadan Lov vil kunne endnu i denne Session indhente den nu foreliggende Lov paa den Bet., der staaer tilbage for den baade her og i det andet Thing, idet nemlig hiin anden Lov efter min Formening ikke vil kræve nogen videre Drøftelse af det Almindelige, men kun en Drøftelse af det Specielle; og dernæst troer jeg, at selv for det uheldige Tilfælde, at hiin Lov ikke skulde naae denne, vilde den med Hensyn til den Tid, som vil medgaae til Burderingen, i alle Tilfælde kunne komme til at virke samtidig med denne Lov; og forsaavidt man tænker sig det Tilfælde, at der med Hensyn til næstledige Steder skulde kunne tidligere indtræde en practisk Anvendelse paa Domainegodserne, saa troer jeg, at enhver Bestyrelse af Sorø Akademies Gods vilde finde sig nødt til factisk at lade det træde ind ved Sorø Academies Gods, som indtraadte ved Domainerne. Jeg troer, at naar først en Burdering af den ved denne Lov bestemte Commisssion havde fundet Sted for Fæstegaardene paa Domainegodserne, saa maatte Bestyrelsen af Sorø Academie see at faae den samme Burdering tilvebragt for de enkelte Fæstesteder, som der skulde gaae over til Selveiendom, og tillægge Burderingen den samme Bøgt, som om den var foreskrevet ved Lov. Dette troer jeg vilde være den rigtige Maade at ordne Sagen paa, og jeg skulde ønske, at Thinget vilde gaae ind paa denne Betragtning, hvorved de paagældende Endringsforslag til nærværende Lov bortfaldt, men Bestyrelsen paa den anden Side

overtog Forpligtelsen til snarest muligt at fremlægge et særligt Lovforslag for det omhandlede Godses Vedkommende.

**Formanden:** Ordføreren har Ordet.

**Alberti:** Jeg ønskede at gjøre en formel Bemærkning.

**Formanden:** Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

**Alberti:** Det var blot for at meddele, at efter den Udtalelse, som nys har fundet Sted fra den høitærede Cultusministers Side, tage vi de Forslag tilbage, som ere stillede til § 1 og under Nr. 1 og 3 til § 10, under den Forudsætning, at der snarest muligt vil fremkomme et Lovforslag til denne Sags Ordning.

**Formanden:** Jeg veed ikke, om Noget optager disse Forslag (Ophold). De ere saaledes bortfaldne. — Ordføreren har Ordet.

**Ordføreren:** Ja, da saaledes det Forslag, der er stillet under Nr. 1, er tilbagetaget, skal jeg naturligviis ikke opholde det ærede Thing ved at fremsøre, hvad jeg kunde have at erindre med Hensyn til samme, og heller ikke med Et og Andet, som jeg kunde have at bemærke ved den Fremstilling, som den meget ærede Cultusminister har givet af Forholdene. Saadant vil naturligviis kunne komme frem ved den snart forestaaende Behandling af det Lovforslag, der agtes indbragt. Hvad de øvrige Endringsforslag angaaer, der foreligge til §§ 10, 11 og 12, da maa jeg tilstaae, at det har noget Ubehageligt ved sig at skulle opholde det høitærede Thing med Discussion om Forandringsforslag, om hvilke det er forekommet Uvalget, at de vilde gaae meget videre, end det syntes billigt og hensigtsmæssigt, om hvilke det, selv om Thinget her antog dem, maa anses som lidet sandsynligt, at den anden Afdeling af Rigsdagen vilde indlade sig derpaa, og endelig med Hensyn til hvilke det, efter de bestemte Udtalelser, der have fundet Sted fra Ministeriets Side, maa antages, at, selv om Rigsdagen kunde forenes derom, vilde Regjeringen dog ikke gaae ind derpaa. — Jeg troer af disse Hensyn at kunne forsvare at opholde Thinget saa kort som muligt med de Endringer, som kunne fremsættes, og at undlade en Deel, som der under andre Omstændigheder